

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei, de la Generalitat, de protecció, benestar i tinença d'animals de companyia i altres mesures de benestar animal (RE número 41.621). Ampliació del termini de presentació d'esmenes

MESA DE LES CORTS VALENCIANES

La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió de 12 d'abril de 2022, ha tingut coneixement de la sol·licitud de tots els grups parlamentaris per a ampliar el termini de presentació d'esmenes al Projecte de llei, de la Generalitat, de protecció, benestar i tinença d'animals de companyia i altres mesures de benestar animal (RE número 41.621).

En aquest sentit, la Mesa, oïda la Junta de Síndics, ha acordat, de conformitat amb el que estableix l'article 91 del Reglament de les Corts Valencianes, ampliar el termini de presentació d'esmenes fins al 27 de maig de 2022.

Palau de les Corts Valencianes
València, 12 d'abril de 2022

La vicepresidenta primera
María José Salvador Rubert

La secretària primera
Cristina Cabedo Laborda

B. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposta de proposició de llei d'iniciativa legislativa popular sobre llibertat d'elecció de llengua (RE número 12.462). Inici de la tramitació

MESA DE LES CORTS VALENCIANES

La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió de 12 d'abril de 2022, vista la certificació de la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana que acredita que s'han superat les 10.000 signatures vàlides recollides per la comissió promotora de la proposta d'iniciativa legislativa popular sobre la llibertat d'elecció de llengua (RE número 12.462), d'acord amb el que hi ha previst en els articles 14 i 15 de la Llei 10/2017, d'11 de maig, reguladora de la iniciativa legislativa popular davant les Corts Valencianes, i en els articles 129.2 i 130.2 del Reglament de les Corts Valencianes, ha adoptat el següent:

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley, de la Generalitat, de protección, bienestar y tenencia de animales de compañía y otras medidas de bienestar animal (RE número 41.621). Ampliación del plazo de presentación de enmiendas

MESA DE LAS CORTS VALENCIANES

La Mesa de las Corts Valencianes, en la reunión de 12 de abril de 2022, ha tenido conocimiento de la solicitud de todos los grupos parlamentarios para ampliar el plazo de presentación de enmiendas al Proyecto de ley, de la Generalitat, de protección, bienestar y tenencia de animales de compañía y otras medidas de bienestar animal (RE número 41.621).

En este sentido, la Mesa, oída la Junta de Síndics, ha acordado, de conformidad con lo establecido en el artículo 91 del Reglamento de las Corts Valencianes, ampliar el plazo de presentación de enmiendas hasta el 27 de mayo de 2022.

Palau de les Corts Valencianes
València, 12 de abril de 2022

La vicepresidenta primera
María José Salvador Rubert

La secretaria primera
Cristina Cabedo Laborda

B. PROPOSICIONES DE LEY

Propuesta de proposición de ley de iniciativa legislativa popular sobre libertad de elección de lengua (RE número 12.462). Inicio de la tramitación

MESA DE LAS CORTS VALENCIANES

La Mesa de las Corts Valencianes, en su reunión de 12 de abril de 2022, vista la certificación de la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana que acredita que se han superado las 10.000 firmas válidas recogidas por la comisión promotora de la propuesta de iniciativa legislativa popular sobre la libertad de elección de lengua (RE número 12.462), de acuerdo con lo previsto en los artículos 14 y 15 de la Ley 10/2017, de 11 de mayo, reguladora de la iniciativa legislativa popular ante las Corts Valencianes, y en los artículos 129.2 y 130.2 del Reglamento de las Corts Valencianes, ha adoptado el siguiente:

ACORD

Primer. Encetar la tramitació parlamentària de la iniciativa legislativa popular sobre la llibertat d'elecció de llengua (RE número 12.462).

Segon. Requerir l'emissió del criteri del Consell sobre la iniciativa i sobre si aquesta implica un increment de despeses o disminució d'ingressos pressupostaris per a la Generalitat i ordenar la publicació de la iniciativa en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes*.

Tercer. Trametre aquesta proposició de llei, oïda la Junta de Síndics, una vegada acomplits els tràmits necessaris per a la tramitació parlamentària, a la Comissió d'Educació i Cultura.

Quart. Publicar aquest acord en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* i fer-ne sabedora la comissió promotora de la iniciativa legislativa popular.

Palau de les Corts Valencianes
València, 12 d'abril de 2022

La vicepresidenta primera
María José Salvador Rubert

La secretària primera
Cristina Cabedo Laborda

PROPOSICIÓ DE LLEI DE LLIBERTAT D'ELECCIÓ DE LLENGUA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Constitució espanyola de 1978 va declarar, en l'article 3.1, oficial el castellà en tot el territori nacional com a llengua parlada a tota Espanya, al marge que en determinades comunitats autònomes, o en part d'elles, es parlen altres llengües espanyoles. També la Constitució estableix, en l'article 3.2, que es podran reconèixer com a oficials en els respectius estatuts d'autonomia altres llengües parlades històricament en algunes comunitats autònomes. Així mateix, la Constitució recull en l'article 3.3 el mandat que tals llengües seran objecte d'especial respecte i protecció.

La coexistència del castellà amb les llengües històricament parlades en algunes comunitats autònomes, en què han sigut declarades cooficials pels respectius estatuts d'autonomia, no és un fet aleatori o arbitrari, sinó que respon a raons basades en la realitat històrica i social de la població a què afecta.

L'article 6 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana disposa:

«1. La llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià.

2. L'idioma valencià és l'oficial a la Comunitat Valenciana, igual que ho és el castellà, que és l'idioma oficial de l'Estat. Tots tenen dret a conèixer-los i a usar-los i a rebre l'ensenyament del, i en, idioma valencià.

ACUERDO

Primero. Iniciar la tramitación parlamentaria de la iniciativa legislativa popular sobre la libertad de elección de lengua (RE número 12.462).

Segundo. Requerir la emisión del criterio del Consell sobre la iniciativa y sobre si esta implica un incremento de gastos o disminución de ingresos presupuestarios para la Generalitat y ordenar la publicación de la iniciativa en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes*.

Tercero. Remitir esta proposición de ley, oída la Junta de Síndics, una vez cumplidos los trámites necesarios para la tramitación parlamentaria, a la Comisión de Educación y Cultura.

Cuarto. Publicar este acuerdo en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* y ponerlo en conocimiento de la comisión promotora de la iniciativa legislativa popular.

Palau de les Corts Valencianes
València, 12 de abril de 2022

La vicepresidenta primera
María José Salvador Rubert

La secretaria primera
Cristina Cabedo Laborda

PROPOSICIÓN DE LEY DE LIBERTAD DE ELECCIÓN DE LENGUA

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

La Constitución española de 1978 declaró, en su artículo 3.1, oficial el castellano en todo el territorio nacional como lengua hablada en toda España, al margen de que en determinadas comunidades autónomas, o en parte de ellas, se hablen otras lenguas españolas. También la Constitución establece, en su artículo 3.2, que se podrán reconocer como oficiales en los respectivos estatutos de autonomía otras lenguas habladas históricamente en algunas comunidades autónomas. Asimismo, la Constitución recoge en su artículo 3.3 el mandato de que tales lenguas serán objeto de especial respeto y protección.

La coexistencia del castellano con las lenguas históricamente habladas en algunas comunidades autónomas, en las que han sido declaradas cooficiales por sus respectivos estatutos de autonomía, no es un hecho aleatorio o arbitrario, sino que responde a razones basadas en la realidad histórica y social de la población a la que afecta.

El artículo 6 del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana dispone lo siguiente:

«1. La lengua propia de la Comunitat Valenciana es el valenciano.

2. El idioma valenciano es el oficial en la Comunitat Valenciana, al igual que lo es el castellano, que es el idioma oficial del Estado. Todos tienen derecho a conocerlos y a usarlos y a recibir la enseñanza del, y en, idioma valenciano.

3. La Generalitat garantirà l'ús normal i oficial de les dos llengües, i adoptarà les mesures necessàries per a assegurar el seu coneixement.

4. Ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua.

5. S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià.

6. La llei establirà els criteris d'aplicació de la llengua pròpia en l'administració i l'ensenyament.

7. Es delimitaran per llei els territoris en els quals predomine l'ús d'una llengua o de l'altra, com també els que puguen ser exceptuats de l'ensenyament i de l'ús de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana.»

Un sistema en què dues llengües són simultàniament oficials ha de girar sobre el principi de llibertat d'elecció; és a dir, sobre el dret d'opció lingüística dels ciutadans, la qual cosa suposa una correlativa obligació dels poders públics d'ús de la llengua d'elecció del ciutadà, siga aquesta el castellà o l'altra llengua oficial a la comunitat autònoma. En aquest sentit s'expressa l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia, quan disposa:

«Tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de manera equitativa i imparcial i en un termini raonable i a gaudir de serveis públics de qualitat.

Així mateix, els ciutadans valencians tindran dret a dirigir-se a l'administració de la Comunitat Valenciana en qualsevol de les seues dos llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada.»

Conforme a la doctrina fixada pel Tribunal Constitucional, el sistema constitucional de cooficialitat lingüística —caracteritzat per la coexistència en determinades comunitats autònomes de dues llengües oficials— no pot significar que el castellà siga exclòs o relegat en favor de la llengua autònoma, tampoc en l'àmbit del poder públic autònom, perquè amb això s'estaria contradint una de les característiques constitucionalment definidores de l'oficialitat lingüística, que és que qualsevol de les llengües oficials constitueix un mitjà normal de comunicació en i entre els poders públics i en la seua relació amb els subjectes privats, amb plena validesa i efectes jurídics, sense que càpiga prelación o preferència entre aquestes.

Per a això, i sense perjudici de la protecció, el foment, la conservació, la potenciació o la promoció del valencià, conforme a les competències recollides en l'Estatut d'autonomia, els poders públics hauran d'adequar els seus serveis per a respectar i satisfer les preferències lingüístiques reals dels ciutadans, als qui serveixen, com correspon a un sistema democràtic que proclama la llibertat com a valor superior del seu ordenament en l'article 1.1 de la Constitució.

D'aquesta manera, els ciutadans tindran reconegut el dret d'opció lingüística, la qual cosa els permetrà utilitzar la llengua oficial de la seua elecció en les relacions amb els poders públics, les administracions i organitzacions públiques radicades a les comunitats autònomes amb dues llengües oficials; dret d'opció que obliga totes elles a

3. La Generalitat garantizará el uso normal y oficial de las dos lenguas, y adoptará las medidas necesarias para asegurar su conocimiento.

4. Nadie podrá ser discriminado por razón de su lengua.

5. Se otorgará especial protección y respeto a la recuperación del valenciano.

6. La ley establecerá los criterios de aplicación de la lengua propia en la administración y la enseñanza.

7. Se delimitarán por ley los territorios en los que predomine el uso de una y otra lengua, así como los que puedan ser exceptuados de la enseñanza y del uso de la lengua propia de la Comunitat Valenciana.»

Un sistema en el que dos lenguas son simultáneamente oficiales debe girar sobre el principio de libertad de elección; es decir, sobre el derecho de opción lingüística de los ciudadanos, lo que supone una correlativa obligación de los poderes públicos de uso de la lengua de elección del ciudadano, sea esta el castellano o la otra lengua oficial en la comunidad autónoma. En ese sentido se expresa el artículo 9.2 del Estatuto de Autonomía, al disponer lo siguiente:

«Todos los ciudadanos tienen derecho a que las administraciones públicas de la Generalitat traten sus asuntos de modo equitativo e imparcial y en un plazo razonable y a gozar de servicios públicos de calidad.

Asimismo, los ciudadanos valencianos tendrán derecho a dirigirse a la administración de la Comunitat Valenciana en cualquiera de sus dos lenguas oficiales y a recibir respuesta en la misma lengua utilizada.»

Conforme a la doctrina sentada por el Tribunal Constitucional, el sistema constitucional de cooficialidad lingüística —caracterizado por la coexistencia en determinadas comunidades autónomas de dos lenguas oficiales— no puede significar que el castellano sea excluido o relegado en favor de la lengua autònoma, tampoco en el ámbito del poder público autònomico, porque con ello se estaría contradiciendo una de las características constitucionalmente definidoras de la oficialidad lingüística, la cual es que cualquiera de las lenguas oficiales constituye un medio normal de comunicación en y entre los poderes públicos y en su relación con los sujetos privados, con plena validez y efectos jurídicos, sin que quepa prelación o preferencia entre las mismas.

Para ello, y sin perjuicio de la protección, fomento, conservación, potenciació o promoció del valenciano, conforme a las competencias recogidas en el Estatuto de autonomía, los poderes públicos deberán adecuar sus servicios para respetar y satisfacer las preferencias lingüísticas reales de los ciudadanos, a quienes sirven, como corresponde a un sistema democrático que proclama la libertad como valor superior de su ordenamiento en el artículo 1.1 de la Constitución.

De esta manera, los ciudadanos tendrán reconocido el derecho de opción lingüística, lo que les permitirá utilizar la lengua oficial de su elección en las relaciones con los poderes públicos, las administraciones y organizaciones públicas radicadas en las comunidades autónomas con dos lenguas oficiales; derecho de opción que obliga a todas ellas

relacionar-se, comunicar i trametre tota documentació en la llengua d'elecció del ciutadà.

Aquest dret d'opció no sols afecta el lliure desenvolupament de la personalitat que recull l'article 10 de la Constitució, d'acord amb el principi de llibertat proclamat així mateix per la nostra carta magna com a valor superior de l'ordenament jurídic, sinó que garanteix el principi d'igualtat de tracte entre tots els ciutadans espanyols que proclama l'article 14 i facilita la seua vertadera i eficaç llibertat d'elecció de residència i de circulació per tot el territori nacional, com estableix l'article 19, sense que el fet de l'existència de les diferents llengües autonòmiques pugui suposar un obstacle laboral, professional, empresarial o educatiu per a un exercici real i eficaç del dret a la llibertat de circulació i establiment de les persones, com, d'altra banda, requereix l'article 139 de la nostra norma fonamental.

En connexió amb el que s'ha exposat en el paràgraf anterior, i singularment amb el dret a la no restricció de l'exercici eficaç del dret a la llibertat de circulació, establiment i elecció de residència, cobra especial transcendència, sobretot per a les famílies amb fills en edat escolar, que aquests puguin rebre l'ensenyament en castellà si així ho desitgen, sense veure greument obstaculitzat el seu procés d'aprenentatge acadèmic, amb els greus i irreparables perjudicis que això pugui ocasionar en el futur; per la qual cosa, amb independència dels diferents models educatius en l'ensenyament de llengües que garantisquen el coneixement de tots dos idiomes oficials a les respectives comunitats autònomes amb règim de cooficialitat lingüística, i a l'efecte del que es disposa en l'article 27 de la Constitució, els ciutadans han de tenir el dret a triar, entre les oficials al territori, la llengua vehicular en què rebran l'ensenyament en qualsevol de les seues etapes i modalitats.

Fruit, així mateix, del caràcter oficial, tant del castellà com del valencià, s'ha de garantir a les comunitats autònomes amb règim de cooficialitat lingüística que tota publicació, senyalització o comunicació de caràcter públic, qualsevol que siga el seu suport, dirigida a la generalitat de la població o a ciutadans indeterminats, haurà d'emprar totes dues llengües oficials, a fi de respectar en condicions d'igualtat la llibertat passiva en la utilització de les llengües oficials pels ciutadans.

A fi de garantir els drets als ciutadans parlants d'una llengua oficial, sense restringir la llibertat dels que prefereixen usar-ne una altra, també oficial, en l'àmbit de la creació cultural i artística, les ajudes o subvencions públiques atorgades en una comunitat autònoma amb règim de cooficialitat lingüística mai podran establir condicions que exclouen les obres i produccions intel·lectuals pel fet d'usar una o altra llengua.

Atès que el castellà és llengua oficial a Espanya, ha de ser-ho amb tot el seu corpus lèxic, la qual cosa inclou els topònims presents en el repertori toponímic tradicional d'aquesta llengua. El dret comparat, de manera invariable, aplica el principi de reconèixer l'oficialitat dels topònims en una llengua quan aquesta és oficial al territori. Aquest principi porta al fet que no es restringisca per llei l'ús de paraules d'un idioma, màximament quan hi ha una institució que en recull els usos, com és el cas de la Reial Acadèmia Espanyola respecte al castellà, que valida aquestes denominacions tradicionals de llocs com a topònims amb passat, amb

a relacionarse, comunicar y remitir toda documentación en la lengua de elección del ciudadano.

Este derecho de opción no sólo afecta al libre desarrollo de la personalidad que recoge el artículo 10 de la Constitución, en consonancia con el principio de libertad proclamado asimismo por nuestra carta magna como valor superior del ordenamiento jurídico, sino que garantiza el principio de igualdad de trato entre todos los ciudadanos españoles que proclama el artículo 14 y facilita su verdadera y eficaz libertad de elección de residencia y de circulación por todo el territorio nacional, como establece el artículo 19, sin que el hecho de la existencia de las diferentes lenguas autonómicas pueda suponer un obstáculo laboral, profesional, empresarial o educativo para un ejercicio real y eficaz del derecho a la libertad de circulación y establecimiento de las personas, como, por otra parte, requiere el artículo 139 de nuestra norma fundamental.

En conexión con lo expuesto en el párrafo anterior, y singularmente con el derecho a la no restricción del ejercicio eficaz del derecho a la libertad de circulación, establecimiento y elección de residencia, cobra especial transcendencia, sobre todo para las familias con hijos en edad escolar, que estos puedan recibir la enseñanza en castellano si así lo desean, sin ver gravemente obstaculizado su proceso de aprendizaje académico, con los graves e irreparables perjuicios que esto pueda ocasionar en su futuro; por lo que, con independencia de los diferentes modelos educativos en la enseñanza de lenguas que garanticen el conocimiento de ambos idiomas oficiales en las respectivas comunidades autónomas con régimen de cooficialidad lingüística, y a los efectos de lo dispuesto en el artículo 27 de la Constitución, los ciudadanos deben tener el derecho a elegir, entre las oficiales en el territorio, la lengua vehicular en que van a recibir la enseñanza en cualquiera de sus etapas y modalidades.

Fruto, asimismo, del carácter oficial, tanto del castellano como del valenciano, se debe garantizar en las comunidades autónomas con régimen de cooficialidad lingüística que toda publicación, señalización o comunicación de carácter público, cualquiera que sea su soporte, dirigida a la generalidad de la población o a ciudadanos indeterminados, deberá emplear ambas lenguas oficiales, al objeto de respetar en condiciones de igualdad la libertad pasiva en la utilización de las lenguas oficiales por parte de los ciudadanos.

Al objeto de garantizar los derechos a los ciudadanos hablantes de una lengua oficial, sin restringir la libertad de los que prefieren usar otra, también oficial, en el ámbito de la creación cultural y artística, las ayudas o subvenciones públicas otorgadas en una comunidad autónoma con régimen de cooficialidad lingüística nunca podrán establecer condiciones que excluyan las obras y producciones intelectuales por el hecho de usar una u otra lengua.

Toda vez que el castellano es lengua oficial en España, debe serlo con todo su corpus léxico, lo que incluye los topónimos presentes en el repertorio toponímico tradicional de esta lengua. El derecho comparado, de manera invariable, aplica el principio de reconocer la oficialidad de los topónimos en una lengua cuando esta es oficial en el territorio. Este principio lleva al hecho de que no se restrinja por ley el uso de palabras de un idioma, máxime cuando existe una institución que recoge sus usos, como es el caso de la Real Academia Española respecto al castellano, que valida estas denominaciones tradicionales de lugares como topónimos con pasado,

present i amb els seus corresponents gentilicis vigents. Una prohibició de part del seu lèxic en l'ús oficial suposa, *de facto*, impedir la plena oficialitat del castellà. Pel que fa a l'ús dels topònims en valencià, correspon a la institució establida en l'Estatut d'autonomia la determinació dels topònims correctes en valencià.

Una altra de les raons que justifiquen l'aprovació d'aquesta llei està relacionada amb dos dels principis establits en l'article 9.3 de la Constitució, a saber: garantir el dret a la seguretat jurídica i a la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics, com també el deure d'aquests per a promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguin reals i efectives i remoure els obstacles que impedisquen o dificulten la seua plenitud, com disposa l'article 9.2.

Finalment, aquesta llei respecta els compromisos adquirits per Espanya a l'hora de ratificar la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries, l'instrument de ratificació de la qual, segons l'article 96.1 de la Constitució, forma part del dret intern espanyol.

CAPÍTOL I

De la declaració d'oficialitat de les llengües

Article 1

De la declaració d'oficialitat de les llengües

1. El castellà, com a llengua oficial a tot el territori espanyol, ho és a tot el territori de la Comunitat Valenciana.
2. El valencià, tal com estableix l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, també ho és a tot el territori d'aquesta.

CAPÍTOL II

Dels drets lingüístics en l'administració

Article 2

Informacions, impresos i senyalitzacions dependents de les administracions públiques

1. Les senyalitzacions i les informacions de caràcter general, com també els impresos, formularis i fullets de tota mena, dependents dels poders públics, han d'estar redactats i disponibles, per separat o en format bilingüe i en qualsevol suport, almenys en les dues llengües oficials. També han d'estar en, almenys, les dues llengües oficials, les informacions sobre drets dels usuaris dels serveis públics que es presten en cada dependència, com també aquelles relacionades amb la seguretat, la salut o la integritat física de les persones.
2. El que s'estableix en l'apartat anterior és aplicable a tota mena d'institucions de caràcter públic, empreses i fundacions públiques, incloses les culturals, d'oci o esportives,

con presente y con sus correspondientes gentilicis vigentes. Una prohibición de parte de su léxico en el uso oficial supone, *de facto*, impedir la plena oficialidad del castellano. En lo que se refiere al uso de los topónimos en valenciano, corresponde a la institución establecida en el Estatuto de autonomía la determinación de los topónimos correctos en valenciano.

Otra de las razones que justifican la aprobación de esta ley está relacionada con dos de los principios establecidos en el artículo 9.3 de la Constitución, a saber: garantizar el derecho a la seguridad jurídica y a la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos, así como el deber de estos para promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas y remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud, como dispone el artículo 9.2.

Por último, esta ley respeta los compromisos adquiridos por España a la hora de ratificar la Carta europea de las lenguas regionales y minoritarias, cuyo instrumento de ratificación, según el artículo 96.1 de la Constitución, forma parte del derecho interno español.

CAPÍTULO I

De la declaración de oficialidad de las lenguas

Artículo 1

De la declaración de oficialidad de las lenguas

1. El castellano, como lengua oficial en todo el territorio español, lo es en todo el territorio de la Comunitat Valenciana.
2. El valenciano, tal y como establece el Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana, también lo es en todo el territorio de esta.

CAPÍTULO II

De los derechos lingüísticos en la administración

Artículo 2

Informaciones, impresos y señalizaciones dependientes de las administraciones públicas

1. Las señalizaciones y las informaciones de carácter general, así como los impresos, formularios y folletos de todo tipo, dependientes de los poderes públicos, estarán redactados y disponibles, por separado o en formato bilingüe y en cualquier soporte, al menos en las dos lenguas oficiales. También estarán en, al menos, las dos lenguas oficiales, las informaciones sobre derechos de los usuarios de los servicios públicos que se presten en cada dependencia, así como aquellas relacionadas con la seguridad, la salud o la integridad física de las personas.
2. Lo establecido en el apartado anterior será aplicable a todo tipo de instituciones de carácter público, empresas y fundaciones públicas, incluidas las culturales, de ocio o

que depenguen d'alguna de les administracions públiques, com també als col·legis oficials professionals per tal com són corporacions de dret públic. També cal aplicar el que s'estableix en el número anterior a les empreses privades que presten serveis públics per concessió administrativa en allò que es referisca a la prestació d'aquesta mena de serveis.

Article 3

De les empreses privades

1. Es poden aprovar normes reglamentàries que obliguen empreses privades o professionals a actuar conforme al que s'estableix en l'article 2.1 per a les administracions públiques, quan presten serveis o actuen sota un règim de llicències que restringisca de manera apreciable la llibertat de creació o establiment, com pot ser el cas de companyies elèctriques, de telefonia o de serveis financers i crediticis entre altres.

No obstant això, als territoris de predomini lingüístic castellà no és aplicable el paràgraf anterior.

2. Les empreses o entitats privades que no estiguen incloses en el paràgraf anterior ni en l'article 2.2 no poden ser obligades en les relacions amb els seus clients o en la prestació a aquests dels seus serveis a utilitzar, oralment o per escrit, cap llengua en concret, excepte en el cas de documents de caràcter administratiu que estiguen sota control directe de l'administració, com fulls de reclamacions, tarifes oficials o documents anàlegs, com també informacions o senyalitzacions relacionades amb la seguretat física o la salut de les persones que siguen de presència obligada per la legislació vigent. En aquests casos excepcionals han d'estar disponibles els documents o les senyalitzacions, almenys, en les dues llengües oficials, excepte als territoris de predomini lingüístic castellà.

Article 4

De les relacions dels ciutadans amb l'administració

1. Els ciutadans tenen dret a utilitzar la llengua oficial de la seua elecció en les relacions amb les administracions i organitzacions públiques radicades a la Comunitat Valenciana; dret d'opció que obliga totes elles a relacionar-se, comunicar i trametre tota documentació en la llengua d'elecció del ciutadà. En tot cas, l'interessat té dret que se li entregue o notifique en la llengua oficial que trie conforme a les pautes següents:

a) Quan siga el ciutadà el que inici el procediment, l'administració ha d'usar durant tot el procés la llengua oficial que haja usat el ciutadà en el document de sol·licitud d'iniciació, o bé pot fer-ho en format bilingüe.

b) Quan el procés s'inicie d'ofici per l'administració, el document que done lloc a l'inici del procediment se li farà arribar a l'interessat redactat en les dues llengües oficials en el territori. A partir d'aquest moment s'ha d'usar la llengua en què l'interessat seguísca els tràmits o, en defecte d'això, continuarà fent-se en format bilingüe.

deportivas, que dependan de alguna de las administraciones públicas, así como a los colegios oficiales profesionales en tanto que son corporaciones de derecho público. También se aplicará lo establecido en el número anterior a las empresas privadas que presten servicios públicos por concesión administrativa en lo que se refiera a la prestación de ese tipo de servicios.

Artículo 3

De las empresas privadas

1. Se podrán aprobar normas reglamentarias que obliguen a empresas privadas o a profesionales a actuar conforme a lo establecido en el artículo 2.1 para las administraciones públicas, cuando presten servicios o actúen bajo un régimen de licencias que restrinja de manera apreciable la libertad de creación o establecimiento, como puede ser el caso de compañías eléctricas, de telefonía o de servicios financieros y crediticios entre otras.

No obstante lo anterior, en los territorios de predominio lingüístico castellano no será aplicable el párrafo anterior.

2. Las empresas o entidades privadas que no estén incluidas en el párrafo anterior ni en el artículo 2.2 no podrán ser obligadas en las relaciones con sus clientes o en la prestación de sus servicios a los mismos a emplear, oralmente o por escrito, ninguna lengua en concreto, salvo en el caso de documentos de carácter administrativo que estén bajo control directo de la administración, como hojas de reclamaciones, tarifas oficiales o documentos análogos, así como informaciones o señalizaciones relacionadas con la seguridad física o la salud de las personas que sean de obligada presencia por la legislación vigente. En estos casos excepcionales deberán estar disponibles los documentos o las señalizaciones, al menos, en las dos lenguas oficiales, salvo en los territorios de predominio lingüístico castellano.

Artículo 4

De las relaciones de los ciudadanos con la administración

1. Los ciudadanos tienen derecho a utilizar la lengua oficial de su elección en las relaciones con las administraciones y organizaciones públicas radicadas en la Comunitat Valenciana; derecho de opción que obliga a todas ellas a relacionarse, comunicar y remitir toda documentación en la lengua de elección del ciudadano. En todo caso, el interesado tendrá derecho a que se le entregue o notifique en la lengua oficial que elija conforme a las siguientes pautas:

a) Cuando sea el ciudadano el que inici el procedimiento, la administración empleará durante todo el proceso la lengua oficial que haya empleado el ciudadano en el documento de solicitud de iniciación, o bien podrá hacerlo en formato bilingüe.

b) Cuando el proceso se inicie de oficio por parte de la administración, el documento que dé lugar al inicio del procedimiento se le hará llegar al interesado redactado en las dos lenguas oficiales en el territorio. A partir de ese momento se empleará la lengua en la que el interesado siga los trámites o, en su defecto, seguirá haciéndose en formato bilingüe.

2. Tots els informes o les certificacions que hagen de fer efecte o puguen tenir com a destinataris particulars o administracions fora de la comunitat autònoma han d'estar redactats almenys en castellà.

3. Els drets lingüístics en l'administració de justícia, defensa i cossos i forces de seguretat de l'Estat d'habilitació nacional es regeixen per la seua normativa específica.

4. No és necessari que tots els empleats públics coneguen el valencià, sinó que n'hi ha prou amb el fet que l'administració organitze els seus recursos humans perquè es puga garantir l'exercici dels drets reconeguts en aquesta llei, seguint els criteris següents:

a) Per a l'accés a una ocupació pública pot exigir-se el coneixement del valencià exclusivament quan la naturalesa del lloc de treball així ho requerisca per a garantir als ciutadans l'exercici dels drets reconeguts en aquesta llei.

b) El grau exigible d'aquest coneixement del valencià ha de guardar relació amb les característiques i les necessitats del lloc de treball que s'exercirà.

c) Les proves d'accés a qualsevol ocupació pública, que no siguen proves específiques de coneixement del valencià, o del castellà si és el cas, poden realitzar-se per l'aspirant en qualsevol de les llengües cooficials.

CAPÍTOL III

Dels drets lingüístics en l'ensenyament

Article 5

De l'elecció de llengua vehicular

1. En els diferents nivells educatius:

a) Els pares dels alumnes menors d'edat tenen dret a triar la llengua oficial en què els seus fills reben l'ensenyament.

b) Els alumnes majors d'edat exerciran per si mateixos el dret d'elecció de llengua vehicular.

c) L'estudi de les llengües oficials com a matèries serà regulat per les lleis educatives corresponents i les normes de rang inferior que les desenvolupen.

d) Els poders públics competents poden oferir addicionalment models en què siguen vehiculars totes dues llengües oficials, sense que aquesta oferta puga restringir, en cap cas, el dret esmentat en el paràgraf a.

e) Els poders públics competents poden oferir addicionalment models lingüístics en què una de les llengües vehiculars no siga oficial al territori. La proporció en què tals llengües siguen usades serà determinada per l'administració competent. Aquesta oferta no pot restringir, en cap cas, el dret esmentat en el paràgraf a.

2. Todos los informes o certificaciones que hayan de surtir efecto o puedan tener como destinatarios particulares o administraciones fuera de la comunidad autónoma estarán redactados al menos en castellano.

3. Los derechos lingüísticos en la administración de justicia, defensa y cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado de habilitación nacional se regirán por su normativa específica.

4. No será necesario que todos los empleados públicos conozcan el valenciano, sino que bastará con que la administración organice sus recursos humanos para que se pueda garantizar el ejercicio de los derechos reconocidos en esta ley, siguiendo los siguientes criterios:

a) Para el acceso a un empleo público podrá exigirse el conocimiento del valenciano exclusivamente cuando la naturaleza del puesto de trabajo así lo requiera para garantizar a los ciudadanos el ejercicio de los derechos reconocidos en la presente ley.

b) El grado exigible de dicho conocimiento del valenciano deberá guardar relación con las características y necesidades del puesto de trabajo que se vaya a desempeñar.

c) Las pruebas de acceso a cualquier empleo público, que no sean pruebas específicas de conocimiento del valenciano, o del castellano si fuese el caso, podrán realizarse por parte del aspirante en cualquiera de las lenguas cooficiales.

CAPÍTULO III

De los derechos lingüísticos en la enseñanza

Artículo 5

De la elección de lengua vehicular

1. En los diferentes niveles educativos:

a) Los padres de los alumnos menores de edad tendrán derecho a elegir la lengua oficial en la que sus hijos reciban la enseñanza.

b) Los alumnos mayores de edad ejercerán por sí mismos el derecho de elección de lengua vehicular.

c) El estudio de las lenguas oficiales como materias será regulado por las correspondientes leyes educativas y las normas de rango inferior que las desarrollen.

d) Los poderes públicos competentes podrán ofrecer adicionalmente modelos en los que sean vehiculares ambas lenguas oficiales, sin que esta oferta pueda restringir, en ningún caso, el derecho citado en el párrafo a.

e) Los poderes públicos competentes podrán ofertar adicionalmente modelos lingüísticos en los que una de las lenguas vehiculares no sea oficial en el territorio. La proporción en la que tales lenguas sean usadas será determinada por la administración competente. Esta oferta no podrá restringir, en ningún caso, el derecho citado en el párrafo a.

Article 6*De l'exempció de l'estudi i de la qualificació en valencià*

1. Els alumnes que s'incorporen al sistema educatiu de la Comunitat Valenciana en un territori en què siga obligatori l'ensenyament del valencià com a matèria, procedents d'una altra part del territori nacional o de l'estranger, gaudiran, a partir de l'últim cicle de primària, aquest inclòs, d'una exempció de la qualificació en valencià en almenys tres cursos acadèmics.
2. Quan un alumne s'incorpore al sistema educatiu de la Comunitat Valenciana en un territori en què siga obligatori l'ensenyament del valencià com a matèria, procedent d'una altra part del territori nacional o de l'estranger, i es matricule en algun dels cursos de batxillerat, tindrà dret a l'exempció en la qualificació en valencià durant tot el batxillerat, independentment que amb anterioritat, al llarg de la seua vida acadèmica, haja gaudit d'aquesta exempció.
3. Els alumnes amb dret a aquesta exempció han d'assistir regularment a les classes de valencià. Si no compleixen aquest deure, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, perdran el dret a l'exempció a partir de la data en què es dicte la resolució administrativa ferma que acredite l'incompliment del deure d'assistència esmentat, sense perjudici dels recursos contenciosos administratius que puguen interposar.
4. Es té dret a l'exempció de cursar la matèria de valencià, amb la sol·licitud prèvia a aquest efecte, als municipis declarats com de predomini d'ús del castellà.

En el cas que un municipi passe de ser considerat de predomini de l'ús del castellà a ser considerat de predomini de l'ús del valencià, els alumnes que hi hagen cursat els estudis es regiran pel que es disposa en els números 1, 2 i 3 d'aquest article.

Article 7*Proves d'accés a la universitat*

- a) En les proves d'accés a la universitat, els exàmens han d'estar a la disposició dels alumnes en les dues llengües oficials, i en la seua realització els alumnes poden utilitzar lliurement la llengua oficial de la seua elecció.
- b) En les proves de les matèries lingüístiques, incloses les de llengües estrangeres, pot exigir-se la utilització de la llengua corresponent a la matèria en funció de les característiques de la prova. Així mateix, les proves proposades poden estar redactades exclusivament en la llengua corresponent.
- c) Els alumnes que hagen tingut exempció de la qualificació en valencià, o no hagen cursat aquesta matèria en algun dels cursos del batxillerat, estan exempts de realitzar la prova de valencià.

Artículo 6*De la exención del estudio y de la calificación en valenciano*

1. Los alumnos que se incorporen al sistema educativo de la Comunitat Valenciana en un territorio en el que sea obligatoria la enseñanza del valenciano como materia, procedentes de otra parte del territorio nacional o del extranjero, gozarán, a partir del último ciclo de primaria, este incluido, de una exención de la calificación en valenciano en al menos tres cursos académicos.
2. Cuando un alumno se incorpore al sistema educativo de la Comunitat Valenciana en un territorio en el que sea obligatoria la enseñanza del valenciano como materia, procedente de otra parte del territorio nacional o del extranjero, y se matricule en alguno de los cursos de bachillerato, tendrá derecho a la exención en la calificación en valenciano durante todo el bachillerato, independientemente de que con anterioridad, a lo largo de su vida académica, haya disfrutado de dicha exención.
3. Los alumnos con derecho a la citada exención deberán asistir regularmente a las clases de valenciano. De no cumplir con este deber, en los términos que reglamentariamente se establezcan, perderán el derecho a la exención a partir de la fecha en la que se dicte la resolución administrativa firme que acredite el incumplimiento del citado deber de asistencia, sin perjuicio de los recursos contencioso-administrativos que puedan interponer.
4. Se tendrá derecho a la exención de cursar la materia de valenciano, previa solicitud al efecto, en los municipios declarados como de predominio de uso del castellano.

En el caso de que un municipio pase de ser considerado de predominio del uso del castellano a ser considerado de predominio del uso del valenciano, los alumnos que hayan venido cursando sus estudios en él se regirán por lo dispuesto en los números 1, 2 y 3 del presente artículo.

Artículo 7*Pruebas de acceso a la universidad*

- a) En las pruebas de acceso a la universidad, los exámenes estarán a disposición de los alumnos en las dos lenguas oficiales, y en su realización los alumnos podrán utilizar libremente la lengua oficial de su elección.
- b) En las pruebas de las materias lingüísticas, incluidas las de lenguas extranjeras, podrá exigirse la utilización de la lengua correspondiente a la materia en función de las características de la prueba. Asimismo, las pruebas propuestas podrán estar redactadas exclusivamente en la lengua correspondiente.
- c) Los alumnos que hayan tenido exención de la calificación en valenciano, o no hayan cursado esta materia en alguno de los cursos del bachillerato, estarán exentos de realizar la prueba de valenciano.

Article 8

Criteris generals que regularan el dret a triar llengua oficial en l'ensenyament

1. El dret a poder rebre l'ensenyament en el model lingüístic triat està condicionat a l'existència d'una demanda lliure d'aquest a la localitat o zona escolar de què es tracte. Aquesta demanda mínima ha de ser regulada per les administracions educatives competents, però de manera que no hi haja discriminació entre els ciutadans per aquest motiu, i no pot ser superior a 25 alumnes.

2. En l'ensenyament no universitari

a) Quan un alumne no puga exercir l'opció triada per ell o pels seus pares, segons siga el cas, per no haver-hi demanda suficient en una localitat, un municipi o una zona escolar determinats podrà optar entre:

a.1) Romandre a la localitat, el municipi o la zona escolar. L'alumne tindrà dret a emprar material pedagògic i a dirigir-se en la llengua oficial de la seua preferència als professors, com també a realitzar-hi les proves d'avaluació, sempre que el professor tinga suficient coneixement d'aquesta llengua.

a.2) Matricular-se en un centre d'una altra localitat, municipi o zona escolar en què s'oferisca l'opció triada per ell.

b) Quan en una localitat, municipi o zona escolar no s'aconsegisca la demanda lliure per a rebre l'ensenyament en una llengua, s'aplicarà l'opció majoritària. Tots els alumnes tindran dret a emprar material pedagògic i a dirigir-se en la llengua oficial de la seua preferència als professors, com també a realitzar-hi les proves d'avaluació.

c) L'administració educativa competent no pot dur a terme polítiques que suposen, *de facto*, la dispersió dels alumnes que hagen triat una opció lingüística determinada, amb la intenció que no es puga aconseguir la mínima demanda que els donaria dret a exercir-la, sinó que ha de tractar d'agrupar els alumnes que trien una opció minoritària a la localitat o zona escolar en un o diversos centres, si n'hi ha, a fi que puguen exercir-la el major nombre possible d'ells. L'agrupament també pot ser dut a terme en aules de centres en què els altres alumnes exercisquen altres opcions lingüístiques.

d) L'exercici del dret dels pares o, si és el cas, dels alumnes a triar un determinat model lingüístic s'ha de dur a terme a través d'un imprès oficial de preinscripció en què quedarà constància del model triat per a cada alumne. L'imprès s'emplenarà abans del començament de cada curs i amb temps suficient per a organitzar aquest de manera que el major nombre possible d'alumnes puguen exercir l'opció triada de conformitat amb el que es disposa en el paràgraf anterior.

e) En els nivells d'ensenyament no sostinguts amb fons públics, els centres privats tenen llibertat a l'hora d'oferir un o més dels models lingüístics d'entre els que figuren en aquesta llei.

3. En l'ensenyament universitari, en els centres sostinguts amb fons públics, el dret d'opció lingüística és exercit pels alumnes mateixos, i l'organització de l'exercici d'aquest dret

Artículo 8

Criterios generales que regularán el derecho a elegir lengua oficial en la enseñanza

1. El derecho a poder recibir la enseñanza en el modelo lingüístico elegido estará condicionado a la existencia de una demanda umbral del mismo en la localidad o zona escolar de que se trate. Tal demanda mínima será regulada por las administraciones educativas competentes, pero de manera que no haya discriminación entre los ciudadanos por este motivo, y no podrá ser superior a 25 alumnos.

2. En la enseñanza no universitaria

a) Cuando un alumno no pueda ejercer la opción elegida por él o por sus padres, según sea el caso, por no haber demanda suficiente en una localidad, un municipio o una zona escolar determinados podrá optar entre:

a.1) Permanecer en la localidad, el municipio o la zona escolar. El alumno tendrá derecho a emplear material pedagógico y a dirigirse en la lengua oficial de su preferencia a los profesores, así como a realizar las pruebas de evaluación en ella, siempre que el profesor tenga suficiente conocimiento de esta lengua.

a.2) Matricularse en un centro de otra localidad, municipio o zona escolar en el que se ofrezca la opción por él elegida.

b) Cuando en una localidad, municipio o zona escolar no se alcance la demanda umbral para recibir la enseñanza en una lengua, se aplicará la opción mayoritaria. Todos los alumnos tendrán derecho a emplear material pedagógico y a dirigirse en la lengua oficial de su preferencia a los profesores, así como a realizar las pruebas de evaluación en ella.

c) La administración educativa competente no podrá llevar a cabo políticas que supongan, *de facto*, la dispersión de los alumnos que hayan elegido una opción lingüística determinada, con la intención de que no se pueda alcanzar la mínima demanda que les daría derecho a ejercerla, sino que deberá tratar de agrupar a los alumnos que elijan una opción minoritaria en la localidad o zona escolar en uno o varios centros, si los hubiere, a fin de que puedan ejercerla el mayor número posible de ellos. El agrupamiento también podrá ser llevado a cabo en aulas de centros en los que los demás alumnos ejerzan otras opciones lingüísticas.

d) El ejercicio del derecho de los padres o, si es el caso, de los alumnos a elegir un determinado modelo lingüístico se llevará a cabo a través de un impreso oficial de preinscripción en el que quedará constancia del modelo elegido para cada alumno. Su cumplimentación se hará antes del comienzo de cada curso y con tiempo suficiente para organizar el mismo de manera que el mayor número posible de alumnos puedan ejercer la opción elegida de conformidad con lo dispuesto en el párrafo anterior.

e) En los niveles de enseñanza no sostenidos con fondos públicos, los centros privados tendrán libertad a la hora de ofrecer uno o más de los modelos lingüísticos de entre los que figuran en esta ley.

3. En la enseñanza universitaria, en los centros sostenidos con fondos públicos, el derecho de opción lingüística será ejercido por los propios alumnos, y la organización del

s'ha de desenvolupar en els seus estatuts i en les normes que els desenvolupen respectant, en allò que siguen aplicables, els principis i criteris generals establits en aquesta llei per a l'ensenyament no universitari. Les universitats privades no sostingudes amb fons públics gaudeixen de llibertat per a establir el seu model lingüístic.

En les universitats sostingudes amb fons públics, quan un alumne no puga exercir la seua opció triada per ell, tindrà dret a emprar material pedagògic i a dirigir-se en la llengua oficial de la seua preferència als professors, com també a realitzar-hi les proves d'avaluació. Tot això sempre que el professor tinga suficient coneixement d'aquesta llengua.

CAPÍTOL IV

De les subvencions a empreses privades, professionals i particulars per l'ús d'una llengua a les comunitats autònomes amb diverses llengües oficials

Article 9

1. Com a norma general, no es pot condicionar a l'ús d'una determinada llengua la concessió de subvencions o ajudes públiques a persones jurídiques o persones físiques.

2. No obstant això, es poden concedir ajudes públiques a persones jurídiques o físiques condicionades a l'ús d'una determinada llengua quan es tracte d'activitats relacionades directament i específicament amb l'ús o la promoció d'aquesta llengua en l'àmbit cultural i artístic, sempre que no s'excloga de la concessió l'ús de l'altra llengua oficial, a la qual es reservarà almenys un terç de la quantia.

En el cas de les ajudes destinades a joves creadors, aquestes han de ser concedides en igualtat de condicions als creadors en totes dues llengües oficials.

CAPÍTOL V

De la toponímia oficial

Article 10

Topònims oficials

1. Als territoris en què hi haja dues o més llengües oficials són oficials les formes toponímiques en aquestes llengües.

2. En allò que concerneix al valencià, les normes i l'ús correcte són els determinats per l'entitat establida en l'Estatut d'autonomia.

3. En el que concerneix a la llengua castellana, les normes i l'ús correcte són els determinats per la Reial Acadèmia Espanyola.

ejercicio de este derecho se desarrollará en sus estatutos y en las normas que los desarrollen respetando, en lo que sean aplicables, los principios y criterios generales establecidos en esta ley para la enseñanza no universitaria. Las universidades privadas no sostenidas con fondos públicos gozarán de libertad para establecer su modelo lingüístico.

En las universidades sostenidas con fondos públicos, cuando un alumno no pueda ejercer su opción por él elegida, tendrá derecho a emplear material pedagógico y a dirigirse en la lengua oficial de su preferencia a los profesores, así como a realizar las pruebas de evaluación en ella. Todo ello siempre que el profesor tenga suficiente conocimiento de esta lengua.

CAPÍTULO IV

De las subvenciones a empresas privadas, profesionales y particulares por el uso de una lengua en las comunidades autónomas con varias lenguas oficiales

Artículo 9

1. Como norma general, no se podrá condicionar al uso de una determinada lengua la concesión de subvenciones o ayudas públicas a personas jurídicas o personas físicas.

2. No obstante lo anterior, se podrán conceder ayudas públicas a personas jurídicas o físicas condicionadas al uso de una determinada lengua cuando se trate de actividades relacionadas directa y específicamente con el uso o promoción de esa lengua en el ámbito cultural y artístico, siempre y cuando no se excluya de su concesión el uso de la otra lengua oficial, a la que se reservará al menos un tercio de su cuantía.

En el caso de las ayudas destinadas a jóvenes creadores, estas serán concedidas en igualdad de condiciones a los creadores en ambas lenguas oficiales.

CAPÍTULO V

De la toponimia oficial

Artículo 10

Topónimos oficiales

1. En los territorios en los que existan dos o más lenguas oficiales serán oficiales las formas toponímicas en dichas lenguas.

2. En lo que atañe al valenciano, sus normas y su uso correcto serán los determinados por la entidad establecida en el Estatuto de autonomía.

3. En lo que atañe a la lengua castellana, sus normas y su uso correcto serán los determinados por la Real Academia Española.

Disposició addicional

S'habilita els poders públics competents en les matèries respectives per a dictar les normes reglamentàries que desenvolupen aquesta llei. Aquesta habilitació inclou el desenvolupament de normes reglamentàries per a conèixer quina és l'opció lingüística dels ciutadans a l'hora de la prestació d'un servei públic, amb especial esment al cas de l'ensenyament. Tot això dins del respecte a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i al Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el reglament de desenvolupament de la llei esmentada.

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les normes de rang igual o inferior a aquesta en allò que s'hi oposen o la contradiguen.

Disposició final

Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor al mes d'haver sigut publicada en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

No obstant allò que es disposa en el paràgraf anterior, els articles del capítol III entraran en vigor en el curs acadèmic següent al que s'estiga desenvolupant en el moment en què es publique aquesta llei i sempre que falten almenys cinc mesos per al començament d'aquell. En el cas que falten menys de cinc mesos per al començament del curs següent, una vegada aprovada aquesta llei, aquests articles entraran en vigor el curs posterior.

Iniciativa legislativa popular de proposició de llei de modificació de la Llei 4/2018, de 21 de febrer, de la Generalitat, per la qual es regula i promou el plurilingüisme en el sistema educatiu valencià (RE número 42.792). Retirada de la iniciativa

MESA DE LES CORTS VALENCIANES

La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió de 12 d'abril de 2022, vist l'escrit amb RE número 53.250, pel qual se sol·licita la retirada de la proposta d'iniciativa legislativa popular de modificació de la Llei 4/2018, de 21 de febrer, de la Generalitat, per la qual es regula i promou el plurilingüisme en el sistema educatiu valencià, presentada per Josep Manel Barberà Sorlí i tres persones més el 26 d'octubre de 2021 (RE número 42.792).

Atès l'informe de l'Assessoria Jurídica i en aplicació de l'apartat 7 de l'article 5 de la Llei 10/2017, d'11 de maig, de la Generalitat, per la qual es regula la iniciativa legislativa popular davant les Corts Valencianes, la Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió del dia 12 d'abril de 2022, ha adoptat el següent:

Disposición adicional

Se habilita a los poderes públicos competentes en las respectivas materias para dictar las normas reglamentarias que desarrollen esta ley. Esta habilitación incluye el desarrollo de normas reglamentarias para conocer cuál es la opción lingüística de los ciudadanos a la hora de la prestación de un servicio público, con especial mención al caso de la enseñanza. Todo ello dentro del respeto a la Ley orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de protección de datos de carácter personal, y al Real decreto 1720/2007, de 21 de diciembre, por el que se aprueba el reglamento de desarrollo de la citada ley.

Disposición derogatoria única

Quedan derogadas todas las normas de igual o inferior rango a la presente en lo que se opongan o contradigan a esta.

Disposición final

Entrada en vigor

Esta ley entrará en vigor al mes de haber sido publicada en el *Boletín Oficial del Estado*.

No obstante lo dispuesto en el párrafo anterior, los artículos del capítulo III entrarán en vigor en el curso académico siguiente al que se esté desarrollando en el momento en que se publique esta ley y siempre que falten al menos cinco meses para el comienzo de aquel. En el caso de que falten menos de cinco meses para el comienzo del siguiente curso, una vez aprobada esta ley, dichos artículos entrarían en vigor el curso posterior.

Iniciativa legislativa popular de proposición de ley de modificación de la Ley 4/2018, de 21 de febrero, de la Generalitat, por la que se regula y promueve el plurilingüismo en el sistema educativo valenciano (RE número 42.792). Retirada de la iniciativa

MESA DE LAS CORTS VALENCIANES

La Mesa de las Corts Valencianes, en la reunión de 12 de abril de 2022, visto el escrito con RE número 53.250, por el que se solicita la retirada de la propuesta de iniciativa legislativa popular de modificación de la Ley 4/2018, de 21 de febrero, de la Generalitat, por la que se regula y promueve el plurilingüismo en el sistema educativo valenciano, presentada por Josep Manel Barberà Sorlí y tres personas más el 26 de octubre de 2021 (RE número 42.792).

Teniendo en cuenta el informe de la Asesoría Jurídica y en aplicación del apartado 7 del artículo 5 de la Ley 10/2017, de 11 de mayo, de la Generalitat, por la que se regula la iniciativa legislativa popular ante las Corts Valencianes, la Mesa de las Corts Valencianes, en la reunión del día 12 de abril de 2022, ha adoptado el siguiente: